

LXVII.

E r f l æ r i n g

til

eneste Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Contoirudgifter til
forffjellige Retsbetjent-Embeder.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 27de April 1868.)

I de toende sidste Stykker af det foreliggende Lovforslag har Landstinget foretaget nogle Forandringer.

I Folkethinget vare de nævnte Stykker affattede saaledes:

„Tilendebringes Revisionen ikke i den Samling, hvori Loven første Gang forelægges til Revision, bliver den at forelægge paany i enhver følgende Samling, indtil Revisionen er fuldført.“

„Fører denne Revision ikke til en ny Lov, underkastes nærværende Lov en fornøjet Revision inden Udløbet af ethvert følgende Femaar, saalænge indtil Revisionen fremkalder en anden Lov.“

Landstingets Affattelse af disse Bestemmelser er saalydende:

„Bliver Behandlingen af det Lovforslag, som til den Ende fremkommer, ikke sluttet i den Rigsdagsamling, i hvilken det første Gang indbringes, forelægges det paany i enhver følgende Samling, indtil der opnaaes en samlet Rigsdagsbeslutning over Forslaget.“

„Vinder det af Rigsdagen saaledes vedtagne Lovforslag ikke Kongens Stadfættelse, underkastes nærværende Lov en fornøjet Revision inden Udløbet af ethvert følgende Femaar, saalænge indtil en ny Lov udkommer“.

Behandlingen eller Revisionen af et Lovforslag kan sluttet paa tre forffjellige Maader, uden at Forslaget bliver til Lov, nemlig: Enten derved, at et af Thingene ligesrem forkaster det, eller derved, at det vedtages i en forffjellig Skikkelse af ethvert af Thingene, eller endelig derved, at et af begge Thing vedtaget Forslag ikke stadfætted af Kongen. Ifølge Folkethingets Affattelse skulde et Lovforslag, hvis Behandling var sluttet paa en af disse Maader, ikke forelægges paany før om 5 Aar. Efter Landstingets Affattelse skal et Lovforslag, hvis Behandling ikke sluttet første Gang, det forelægges, vedblivende forelægges i enhver følgende Samling, selv om dets Behandling da bliver sluttet, naar dette sker ved en Forkættelse af Forslaget eller ved dets Vedtagelse i en forffjellig Skikkelse af hvert af Thingene, saa at dets aarlig fornøjede Forelæggelse ikkun ophører, naar det vedtages i samme Skikkelse af begge Thing.

Udvalgets Fleertal (Albertsen, Casse, S. A. Hansen, Kühnel, Rasmussen og Steenstrup) kan ikke finde Grund til at træffe forffjellige Bestemmelser for Behandlingen af et Lovforslag første Gang det forelægges og for dets Behandling i de efterfølgende Samlinger. Fleertallet anseer det i det Hele for lidet hensigtsmæssigt og for tidsspildende at